

מלאכים בשבת יוקרה!

חג גאולה י"ב - י"ג תמוז

אחייק! אחייק וארכה!

(ראה הסבר בשבת קודש וביום ראשון)

הרבי מליובאוויטש שליט"א
מלך המשיח עם המו' האדמו"ר
רבי יוסף יצחק זיע"א
האדמו"ר ה"ה לבית חב"ד

להיות בעידן הגאולה

פוקחים עיניים עם משיח וגאולה יום יום

אוקחים ניצוד גאולה אישי

מעובד ע"פ שיחותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש שליט"א מלך המשיח

שבת קודש

חג הגאולה - י"ב תמוז (4.7)

יום ההולדת יום בשורת השיחרור של כבוד קדושת האדמו"ר השישי לבית חב"ד - רבי יוסף יצחק זיע"א - מהגלות בארץ זרה

שחרורו של הרבי הוביל לכן שהוא יקבע את מקום דירתו בארצות-הברית, ומשם הפיץ הרבי את אור היהדות ובמיוחד את אורה של תורת החסידות בקנה מידה הרבה יותר נרחב. הפצת תורת החסידות בעולם מכשירה את הקרקע לגילויי האלוקות הנשגבים שיהיו בו בגאולה השלמה.

נמצא, כי חג הגאולה י"ב-י"ג בתמוז פרץ את השלב האחרון בדרך המובילה אל הגאולה האישית והכללית לכל אחד ואחת מאיתנו. וכדברי הרבי בעת שחרורו: "לא אותי בלבד גאל הקב"ה כי אם את כל מתחבי תורתנו הקדושה ואת אשר בשם איש ישראל יכונה".

(התועודות תנש"א חלק עמוד 419)

יום ראשון

חג הגאולה - י"ג תמוז (5.7)

יום השחרור בפועל של כבוד קדושת האדמו"ר השישי לבית חב"ד - רבי יוסף יצחק זיע"א - מהגלות בארץ זרה.

יצחק - פינחס - אליהו

לשמותיו של רבי יוסף יצחק יש קשר הדוק אל הגאולה מכמה היבטים. אחד מהם מנוסס על דברי הזוהר (חלק ג, רלו, ב) כי יצחק בגימטרייה פינחס, והלוא ידועים דברי חז"ל (זוהר חלק ב, קצ, א), כי פינחס (בן אלעזר הכהן) הוא אליהו הנביא, מבשר הגאולה השלמה.

(התועודות תשמ"ט חלק רביעי עמוד 5 ובהערה 25)

יום שני

י"ד תמוז (6.7)

כל יהודי כוכב

נבואת בלעם היא המקור היחיד בתורה הומוז לכך שהגאולה השלמה תבוא על-ידי משיח. כפי

יש עניין לא לעיין בפרסום בשבת

שמסבירים חז"ל (תלמוד ירושלמי מסכת תענית, פרק ד הלכה ה), כי במילים "דרך כוכב מיעקב" ומז בלעם אל המשיח.

אמנם במקום אחר (תלמוד ירושלמי מסכת מעשר שני, פרק ד הלכה ו) מסבירים חז"ל כי מילים אלה מתפרשות על כל יהודי. אולם אין סתירה בין הפירושים, כי כידוע בכל יהודי יש ניצוץ - חלקיק - מנשמת המשיח. כך שגם כשמפרשים את המילים על כל יהודי, הכוונה היא לניצוץ המשיח שבו. כאשר נותן כל יהודי ביטוי לניצוץ המשיח שבו, הוא מקרב את התגלות המשיח עצמו, שיביא גאולה לכל העולם.

(על פי מאור עיניים לרב הקדוש רבי נחום מצ'רנוביל, סוף פרשת פינחס)

יום שלישי

ט"ו תמוז (7.7)

גלגולי נשמות

נשמות שהיו בעולם הזה יותר מפעם אחת, ובכל פעם התגלגלו, כמובן, בגוף אחר - יקומו לתחייה עם כל גלגוליהן. כל הגרסאות האנושיות של הנשמה (להוציא אפשרות של גלגול בבעל-חיים) תקומנה בתחיית-המתים!

(שער הגלגולים לאר"י הקדוש, הקדמה ד)

יום רביעי

ט"ז תמוז (8.7)

קיום מושלם

הרמב"ם חותם את חיבורו המפורסם "משנה תורה" בהלכות העוסקות בימות המשיח. בכך הוא רומז, כי השלמות המלאה של קיום כל הלכות התורה יהיה בגאולה השלמה, לאחר התגלות המשיח.

(ליקוטי שיחות כרך כג עמוד 276)

יום חמישי

י"ז תמוז (9.7)

האם תיקטע התענית?

אם יבוא המשיח בעיצומה של תענית שבעה-עשר בתמוז, ייתכן שיהיה עלינו להשלים את התענית,

סיפורים קטנים ואגשים גדולים

עד החוטם

סיפר הרבי מליובאוויטש שליט"א מלך המשיח: מעשה בשני אחים, אחד עני מרוד וירא שמים, ושני עשיר מופלג שנטה מדרך התורה והמצוות. כאשר הגיעו בנותיו של העני לפרקו, הוא החליט לנסוע לאחיו ולנסות להיעזר בו כלכלית. העשיר היה גאה להראות לאחיו את נכסיו הרבים. הוא הובילו בכל חדרי ארמונו, בפרוזדורים ובאלומות, והעני נאלץ לשרך רגליים אחרי אחיו ולבהות בכל חפצי הנוי והתמונות, שסמפו לא עניינו אותו. יותר מכך: הוא חש דחיה מההנאה המפורזת של אחיו משיירותו. "נו, מה אתה אמר", שאל העשיר מתוך זיחוחות דעת. ענה לו אחיו: "ראה, אם תעזור לי - טוב, ולא - אין לי מה לעשות כאן!".

המשך מעבר לדף

אך ייתכן שמיד נערוך סעודת שמחה גדולה. כך או כך, העיקר שכבר הוא יבוא תכף ומיד!

(התועודות תש"ג חלק רביעי עמוד 60)

יום שישי

י"ח תמוז (10.7)

תורה וצדקה

בשבעה-עשר בתמוז הובקעה חומת ירושלים. שלושה שבועות לאחר מכן - בתשעה באב - חרב בית-המקדש. בשלושת השבועות האלה ראוי להרבות בנתינת צדקה ובלמוד תורה, במיוחד בעניין בית-המקדש (למשל: בספר יחזקאל פרקים מ - מג, במסכת מידות ובהלכות בית הבחירה לרמב"ם). התורה והצדקה הן סגולה נבואית להבאת הגאולה ובניין בית-המקדש, כמו שנאמר (ישעיה סוף פרק א): "ציון במשפט (- משפטית התורה) תיפדה, וְשִׁבְיָהּ בְּצַדָקָה".

(התועודות תש"ג חלק רביעי עמוד 54)

יחי אדונו מורנו ורבינו
מלך המשיח לעולם ועד

ולע"ג הרה"ח ר' אורי עזרא בן ר' יוסף יהודה ליפשי ז"ל ת.צ.ב.ה. שינו ומליץ טוב בעד כל נצאצאיו שיהיו ובכללם ישראל בן נעמי לברכה והצלחה בגו"ר

שנת הצלחה לרפי עיין
בו פנינה יקוטה וזיווית בת בניה
ומשפחתם שיהיו לברכה והצלחה
בבריות ובכל העניינים בגו"ר

ליסינג השכרה ומכירה
אפשרות להשכרת רכב
7-10 מקומות
1-700-5-56789 057-6521717

נא לשמור על קדושת הגילוי

סגולה לזיווג הטואלה

מדברי הרבי שליט"א מלך המשיח

הוספה בתורה ומצוות בהידור...

כולל לימוד פרקי אבות בשבתות הקיץ

סגולה לזיווג התגלות משיח צדקנו.

ומה טוב עם ביאור משנה אחת לפחות.

המשנה לזכות ולעלוי נשמת

דינה בת מרים עמר ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.

ובקרוב ממש יתקיים בה: "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והיא בתוכם. תג ותמליץ טוב בעד כל מצאצאיה שיחיו ובכללם דוד עמר בן מרדכי ודינה לזיווג מהיר לבית נאמן בישראל לאורך ימים ושנים טובות לברכה והצלחה בגו'ר

ואין טוב אלא תורה, נ"א ואין כבוד אלא תורה כלומר אין כבוד זה שאנו עושין ומצריכין לאדם לנהוג בו כבוד אלא ברבו שלימד לו תורה אבל לימודו אומנות אחרת כגון שוליא דנגרי לא. **כבוד חכמים ינחלו**, ראויים חכמים להנחיל כבוד ואיזה חכמים תמימים הנחלים טוב דהיינו תורה אבל חכמים בשאר אומנויות לא.

פרקי אבות

לזיווג הטואלה

פרק ו משנה ג

הלומד מחברו: פרק אחד, או הלכה אחת, או פסוק אחד, או דבור אחד או אפילו אות אחת, צריך לנהג בו כבוד, שכן מציינו בדרך מלך ישראל, שלא למד מאחיתפל אלא שני דברים בלבד, קראו רבו אלופו ומידעו, שנאמר: ואתה אנוש בערפי, אלופי ומידעי. והלא דברים קל וחמר, ומה דוד מלך ישראל שלא למד מאחיתפל אלא שני דברים בלבד, קראו רבו אלופו ומידעו, הלומד מחברו, פרק אחד, או הלכה אחת, או פסוק אחד, או דבור אחד, או אפילו אות אחת, על אחת כמה וכמה שצריך לנהג בו כבוד. ואין כבוד, אלא תורה, שנאמר: כבוד חכמים ינחלו, ותמימים ינחלו טוב. ואין טוב אלא תורה, שנאמר: כי לקח טוב נתתי לכם, תורתי אל תעזבו.

פרוש רש"י

או דבר א', של טעם דסמך להאי קרא דואתה אנוש כערכי סמך אידך קרא אשר יחדו נמתיק סוד לפי שמצאו אחיתופל לדוד שהיה יושב יחידי ועוסק בתורה אמר לו למה אתה לומד יחידי והלא כבר נאמר חרב אל הבדים ונאלו, שוב פעם אחרת מצאו שהיה נכנס לבית מדרשו בקומה זקופה אמר לו והלא כבר נאמר ומקדשי תיראו שצריך לו לאדם ליכנס שם במורא כדי שתהא אימת שמים עליו וכן הוא אומר בבית אלהים נהלך ברגש לשון אימה ופחד, וי"א ברגש לכנס שם בכל כחו לפי שנאמר ברב עם הדרת מלך, נ"א ללכת ברגישה ובמהירות לבייה. ואתה אנוש כערכי, חשוב כמוני, מידעי חכם שלי כמו אנשים חכמים ויודעים, ומה דוד שהיה מלך ישראל עשאו לאחיתופל שהיה רשע ולא היה ראוי לכך רב ואלוף בשביל שני דברים אדם הדיוט למד מחברו שאינו רשע עאכ"ו. ואין כבוד אלא תורה, כלומר אלא לתורה ולא אצריך לנהוג בו קאי והכי קאמר אין כבוד בא לו לאדם אלא על עסקי תורה. **כבוד חכמים ינחלו**, ולמה הן נוחלין כבוד בשביל שהם לומדין את התורה ויורשין אותה כנחלה.

ביאור פנימי במשנה

ע"פ שיחותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש שליט"א מלך המשיח

צריך ביאור:

א. מה מחדש התנא בזה, והרי מעצמו מובן שמאחר שלמד ממנו עניין בתורה חייב בכבודו. ויתרה מזו: גם אם לא למד ממנו מאומה חייב לכבודו, כפי ששינונו לעיל "יהי כבוד חברך חביב עליך כשלך".

ב. התנא מדייק "הלומד מחברו" (ולא "הלומד מן האדם") ללמדך שאפילו חברו (השוה אליו) צריך לנהוג בו כבוד, וכל שכן במי שגדול ממנו. וקשה: למה לא נקט "הלומד מתלמידו" (וכפי ששינונו לעיל "יהי כבוד תלמידך חביב עליך כשלך"), שהוא רבותא יתירה.

ג. הדיוק "צריך לנהוג בו כבוד" (ולא "צריך לכבודו" וכיו"ב).

ד. לכאורה הווה לי להתנא לקצר בלשונו ולומר: "הלומד מחברו אפילו אות אחת צריך לנהוג בו כבוד".

והביאור:

התנא מחדש ש"צריך לנהוג בו כבוד" – בהנהגה תמידית, היינו שגם בשעה שחברו מתנהג לכאורה שלא כדבעי חייב לדונו לכף זכות ולכבודו. והזהיר יותר מ"יהי כבוד חברך חביב עליך כשלך", כי בשעה שהאדם מתנהג שלא כדבעי הנה בנפשו פנימה הוא נבזה בעיניו (אף שבגלוי הרי על כל פשעים תכסה אהבתו את עצמו): ואילו בנוגע לחברו – כשלמד ממנו אפילו אות אחת – "צריך לנהוג בו כבוד" בתמידות.

ולכן מדייק "הלומד מחברו" ולא "הלומד מתלמידו", מאחר שהתלמיד צריך לישב לפני רבו באימה ויראה הרי לא יתכן לומר שעל הרב לנהוג כבוד בתלמידו (גם כשמתנהג שלא כדבעי) ותובעים ממנו רק שיהיה כבוד התלמיד "חביב עליך כשלך". והתנא מאריך בלשונו ומפרט, "פרק אחד או הלכה אחת" כי חמשה עניינים אלו רומזים על חמשה סוגים בלומדי תורה. **פרק אחד:** הוא לומד ומבין את העניין בכללותו, אך אין בכוחו להבין גם פרטי הדברים. **הלכה אחת:** הוא נכנס אמנם לפרטי הדברים, והוא לומד את "הפרק" כפי שהוא מחולק כבר להלכות פרטיות, אבל "לוקח" כל עניין באופן של הלכה פסוקה, ואינו מגיע לכלל הבנת פרטי העניין על בוריו. **פסוק אחד:** הוא לומד בפרטיות יותר (בתורה שבכתב) **דבור אחד:** הוא מפרט את העניין עוד יותר (בכל פסוק ישנם כמה דבורים). **אות אחד:** היינו הדרגה הנעלית ביותר בלימוד והבנת התורה – ביכולתו ללמוד **אות אחת** ולמצוא בה תילי תילים של הלכות. והתנא מלמדנו, שאין הבדל אם "חברו" לומד באופן של "פרק אחד" או באופן של "אות אחת" – הוא חייב לנהוג בו כבוד.

המשך הסיפור מעמוד הראשון

נפגע העשיר: "מה זאת אומרת? כך אתה פוגע בי? לפחות איזו מילה טובה על כל מה שראית..."

השיב העני במשל: "ישנו בעל חיים שמבלה את כל ימיו בבוק. אוכל בבוק, מתפלש בבוק וישן בבוק, דבר לא חסר לו. אך ורק טרדה אחת מעסיקה אותו: מדוע הוא שקוע בבוק רק עד החוטם ולא מעבר לחוטם..."

הפטיר הרבי ואמר:

- חמי, רבי יוסף יצחק מליובאוויטש אמר בשם אביו רבי שלום דובער כי "לא ברצוננו גלינו מארצנו ולא מרצוננו נשוב לארץ ישראל. השם יתברך הגלנו - והוא יוציאנו מהגלות ויוליכנו על ידי משיח צדקנו לארץ ישראל. רק גופותינו נמסרו לגלות אך לא נשמותינו".

אילו היינו גולים מתוך בחירה, אולי היו אנשים בסגנון העשיר, שהיו בוחרים לשקוע בבוק הגלות לא רק בגופם אלא גם בנשמתם. אך מכיוון שהקדוש-ברוך-הוא הגלה אותנו - הוא הותיר את נשמותינו לגמרי מחוץ לבוק הגלותי. (מסיחת י"ג תמוז תשט"ו)